

רבינו יוסף קארו

רבינו משה אלשיך

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

כב תשרי

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי ידיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתתקדים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן לו – דקדוק כתיבתו

ב. כל אות צריכה להיות גולם אחד לכך צריך להיות
בנקודה שעל האלף שהיא כמין יר"ד ובנקודה שתחתיה
וביוד"י השי"ן והעי"ן ואחורי צד"י שיהיו נוגעות באות
ובאחת שאינה נוגעת פסולין וכן בשאר אותיות חוץ
מה"א וקו"ף שאין ליגע הרגל בגג ואם נגע פסול:

ג. צריך לתייג שעטנ"ז ג"ץ והסופרים נהגו לתייג אותיות
אחרות ואם לא תייג אפילו שעטנ"ז ג"ץ לא פסול:

סימן ל"ז – זמן הנחת תפילין. ובו ג' סעיפים

א. גדול שכר מצות תפילין וכל מי שאינו מניחם הוא בכלל
פושעי ישראל בגופן:

ב. מצותן להיות עליו כל היום אבל מפני שצריכים גוף נקי
שלא יפיח בהם ושלא יסיח דעתו מהם ואין כל אדם
יכול לזוהר בהם נהגו שלא להניחם כל היום ומכל מקום
צריך כל אדם לזוהר בהם להיותם עליו בשעת קריאת
שמע ותפלה:

ג. קטן היודע לשמור תפילין בטהרה שלא יישן ושלא יפיח
בהם. הגה: ושלא ליכנס בהן לבית הכסא (רש"י פרק לולב
הגזול). חייב אביו לקנות לו תפילין להנכו. הגה: ויש
אומרים דהאי קטן דוקא שהוא בן י"ג שנים ויום אחד (נעל
העיטור). וכן נהגו ואין לשנות (דברי ענמו):

סימן לח – מי הם החייבין בתפילין והפטורים. ובו י"ג סעיפים

א. חולה מעיים פטור מתפילין. הגה: אפילו אין לו צער. אבל
שאר חולה אם מצטער בחליו ואין דעתו מיושב עליו פטור.
ואם לאו חייב (מרדכי אורחות חיים ומיימוני פרק ד')

ב. מי שביר לו שאינו יכול להתפלל בלא הפחה מוטב
שיעבור זמן התפלה ממה שיתפלל בלא גוף נקי. (ועיין
לקמן סימן פ'). ואם יראה לו שיוכל להעמיד עצמו בגוף

נקי בשעת קריאת שמע יניח תפילין בין אהבה לקריאת
שמע ויברך:

ג. נשים ועבדים פטורים מתפילין מפני שהוא מצות עשה
שהזמן גרמא. הגה: ואם הנשים רוצין להחמיר על עצמן
מוחזין בידן (כל נו):

ד. המניח תפילין צריך לזוהר מהרהור תאות אשה. הגה:
ואם אי אפשר לו בלא הרהורים מוטב שלא להניחם (כל נו
ואורחות חיים):

ה. אבל ביום ראשון אסור להניח תפילין מכאן ואילך חייב
אפילו באו פנים חדשות:

ו. בתשעה באב חייבין בתפילין. (ועיין לקמן סימן תקנ"ה):

ז. חתן ושושביניו (פירוש, ריעוי השמחים עמו) וכל בני
חופה פטורים משום דשכיח שכרות וקלות ראש:

ח. כותבי תפילין ומזוזות הם ותגריהם ותגרי תגריהם וכל
העוסקים במלאכת שמים פטורים מהנחת תפילין כל
היום זולת בשעת קריאת שמע ותפלה. הגה: ואם היו
צריכים לעשות מלאכתן בשעת קריאת שמע ותפלה אז
פטורין מקריאת שמע ותפלה ותפילין דכל העוסק במצוה
פטור ממצוה אחרת אם צריך לטרוח אחר האחרת אבל אם
יכול לעשות שתיהן כאחת בלא טורח יעשה שתיהן (סגסומ
אשירי גסס אור זרוע ור"ן פרק היסן):

ט. מצטער ומי שאין דעתו מיושבת עליו ונכונה פטור מפני
שאסור להסיח דעתו מהם:

י. הקורא בתורה פטור מהנחת תפילין כל היום זולת
בשעת קריאת שמע ותפלה:

יא. לא יחלוץ תפילין בפני רבו אלא יפנה לצד אחר מפני
אימתו ויחלוץ שלא בפניו:

יב. היה צריך לתפילין ומזוזות ואין ידו משגת לקנות שניהם
תפילין קודמים:

יג. מנודה ומצורע אסורים להניח תפילין:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה
תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינקה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי
מד'רשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנקה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.